

A VISION FOR THE COMING YEAR: A CALL TO GROW

It is a pleasure to address the Annual Parish Assembly. We have every reason to be proud of our past accomplishments. It was a year full of activities. Briefly what challenges lie ahead and how each member can be an active part of this vibrant church family.

As Pastor of St. Sahag and St. Mesrob Parish for the past two years, I have come to realize the challenge of growth is always present, whether verbalized or not. Throughout the years, substantial growth has taken place but at the same time one must realize that more needs to be done.

The Bible uses many metaphors to describe Christians. We are the salt of the earth, the light of the world, the body of Christ. God calls us to a task in each of these. "Don't lose your saltiness". "Let your light shine before others", "Grow up into him who is the Head, that is, Christ."

All of these care, calls to growth versus stagnation. Growth is important! Why? Christ commands growth because growth is life! Growing Christians are living, caring and involved, reaching out where they are needed. God wants our church to grow and develop to the fullest extent possible.

As we prepare to celebrate the 25th Jubilee of our Church's consecration, our motto must be "Grow by Caring". Indeed, this is a unique opportunity to highlight some basic needs, we wish to address in the years to come.

We must continue earnestly to Grow by Caring for our youth from cradle to High School. We must provide leadership, projects and activities focusing on the particular needs - Nursery class for toddlers, altar servers, readers, ACYOA Jrs., must be encouraged and strengthened. Along with Sunday School they are the present and future hope of our community.

We must continue earnestly to Grow by Caring, activities geared to single young adults. A very crucial age both those within college and out of college. Along with ACYOA Srs, we must tap their knowledge and talent, to form a Campus Ministry and provide needed activities to integrate them into the life of our Parish. A great challenge lies ahead.

We must continue to grow by Caring to our Young Married Couples. Many start their matrimonial life at the altar and soon depart company. They must be assimilated into the life of our parish. We have laid the ground work-progress has been made forming a "Young Couples Fellowship. They need our encouragement and support.

We must continue to Grow by Caring to address the special needs of Middle Age couples. It is apparent many face burn-outs, have lost aim and purpose as what their place is and must be in the community life.

We must Grow by Caring with very special concern to our "Avaks" elders. Once they were the backbone of our church, now they need our help. It will be ideal to form a Social Welfare Committee, to respond to their day to day needs and help them whenever possible.

Grow by Caring ideas as we have stated above will enable us to focus which when addressed will contribute to the growth of our community. These are aims and goals we must attain. In Ephesians 4:11-12, the Bible tells us the God gave people different gifts "to prepare God's people for works of service, so that the body of Christ may be built up.....

Հոգեկան ինչպիսի զոհունակութիւն է, երբ նկատի կ'ունենանք նախընթաց տարին: 1987 տարեշրջանի ծրագիրներուն կատարելագործումը կը պարտինք անդամներու համագործակցական ոգիին:

Մինչ կը հրճուիք անցեալի յաջողութիւններով, կը փափարինք մեր ապագայի ծրագիրներ-նպատակներ ձեզի ներկայացնել.-

1.- Զօրացնել եկեղեցւոյ անդամագրութիւնը: Ներշնչել անդամներուն՝ Ս. Պատարագի ներկայութեան անհրաժեշտութիւնը ոչ որպէս պարտականութիւն, այլ հոգեկան զոհունակութիւն: Ամրապնդել անդամներուն մէջ ձեռնարկներու մասնակցելու անհրաժեշտութիւնը, բարոյապէս թէ նիւթապէս:

2.- Ինչպէս տեղեակ էր, 1988 տարուայ ընթացքին պիտի բոլորենք մեր եկեղեցւոյ Օծման 25րդ Տարեդարձը: Այս առթիւ յանձնախումբ մը կազմուած է, ատենապետութեամբ Տիրացու Ճօրճ Տովլէթեանի: Յատուկ ձեռնարկներով պիտի ոգեկոչենք եկեղեցւոյ օծման տարեդարձը:

3.- Մեր տարէց անդամներու փափարը եկեղեցի գալու-երթալու ձեռնարկներու եւ պաշտամունքներու միշտ մտահոգութիւն պատճառած է: Կերպ մը պէտք է զտնուի անոնց կարիքները հոգալու:

4.- Սպտարել մնայուն հիմնադրամի մը անհրաժեշտութիւնը: Ազգային պարտականութիւն պէտք է յամարէ ամէն անգամ յիշելով եկեղեցին եւ բարեսիրական հայ հաստատութիւններ կտակին մէջ, յաւերժացնելով ծրագիր-նպատակ մը:

Մեր համայնքը անցեալին շատ մը յաջողութիւններ ձեռք ձգած է, շնորհիւ մեր անդամներու յարատեւ նուիրումին եւ աշխատանքին: Նաեւ այսօր ան կը խոստանայ բեղուն ապագայ: Մտորակային դժուարութիւններ ունինք - անտարբերութիւն, աշխատող ձեռքերու պակասը, նուիրեալ առաջնորդներ եւ պակասը Աստուած-սիրութեան եւ եկեղեցասէրութեան: Հայ եկեղեցին Աստուծոյ պարգեւն է ձեզի: Ան օրհնութիւն եղած է անձեալին եւ կարեւոր դիր ունի կատարելիք ներկայի եւ ապագային: Երախտապարտ ըլլանք եւ անձնուէրօրէն աշխատինք անոր յառաջդիտ մութեան:

Ուստի, եկեղեցւոյ 25րդ Օծման տարեդարձը զոր պիտի տօնենք այս տարի, ծառայենք մայր եկեղեցիին, որ դարբերէ ի վեր հայ ազգը իր հովանիին տակ հայ քրիստոնեայ պահած է: Ըլլանք անոր յաղթական զինուորներն մկրտուած անոր սուրբ օւլազանին մէջ եւ օծուած սրբալոյս Միւռոնով:

It boils down certainly, the full utilization of human resources and availability of talents of each member. Human needs will be addressed only when members are willing to get involved and be a part of the solution instead of a problem. Our forebears have set a fine Christian example of sacrificing their time, talent and treasures and we cannot afford to do less. Church member who belong to a parish when they always consider doing less, do not contribute to a growing, caring community.

As pastor and indeed our community welcomes the appointment of Zabelle Zarmanian as our Church Administrator and Secretary. I am confident with her administrative talents, with continued support from Parish Council and the church members who desire to Grow by Caring, we hope 1988 year - 25th Anniversary be a turning point in our parish history.

I am confident that as I propose these ideas, I trust God and our Church members, who will come forward when they are called upon. We are called to help and support one another. Every church member must be busy doing something. We owe it to God. For sure God disregards loafers!

I am grateful for the confidence you have placed in me and for the good fellowship I enjoy with everyone. I know that together we will make the difference.

Prayerfully yours,

A handwritten signature in cursive script, appearing to read "Rev. Paree Metjian". The signature is written in dark ink and is positioned below the typed name.

The Rev. Paree Metjian